

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. Ď., B., správca konkurznej podstaty úpadcu S., s. r. o., B.B., IČO: X.,** proti žalovaným: **1/ V. M., nar. X., bytom S., U., 2/ P. P., nar. X., bytom B.B., 3/ O. Š., nar. X., bytom B.B., o určenie neúčinnosti právnych úkonov a o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania,** vedenej na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 23 Cbi 7/2011, na dovolanie S., a. s., B.B. a S., a. s., L.L., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou G., k. s., C., M., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, z 30. apríla 2012, č. k. 26 CoKR 3/2012-174, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre, z 30. apríla 2012, č. k. 26 CoKR 3/2012-174 v spojení s uznesením Okresného súdu v Nitre z 30. januára 2012, č. k. 23 Cbi 7/2012-67 sa **z r u š u j ú** a vec sa **v r a c i a** Okresnému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre uznesením z 30. januára 2012, č. k. 23 Cbi 7/2012-67 nepripustil vstup vedľajších účastníkov: **1/ S., a. s., B.B., IČO: X. a 2/ S., a. s., L.L., IČO: X.,** do konania na strane žalobcu.

Rozhodol tak s odôvodnením, že 11. novembra 2011 oznámil právny zástupca obchodných spoločností S., a. s. a S., a. s., že vstupujú do konania ako vedľajší účastníci na strane žalobcu. Svoj vstup odôvodnili tým, že výsledok incidenčného konania bude mať vplyv na mieru uspokojenia ich pohľadávok v konkurznom konaní, pretože ak bude žalobe vyhovené, výťažok speňaženia majetku, ktorý mal pripadnúť na uspokojenie pohľadávok žalovaných sa pomerne rozdelí medzi ostatných konkurzných veriteľov, preto majú tieto spoločnosti na výsledku incidenčného konania záujem. Žalobca s návrhom nesúhlasil, namietal, že počas konkurzu právo odporovať právnomu úkonu kogentne upravuje § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii /ďalej len ZoKR/. Podľa § 57 ods. 1

ZoKR má aktívnu legitimáciu veriteľ prihlásenej pohľadávky iba v tom prípade, ak správca v primeranej lehote podnetu veriteľa na odporovanie nevyhovel. Správca podnetu uvedených veriteľov z 02. marca 2011 vyhovel a podal žalobu 18. mája 2011, a túto skutočnosť im oznámil listom z 18. mája 2011. Okrem toho uvedení veritelia podali na Okresný súd v Nitre 23. marca 2011 odporovaciu žalobu, je vedená pod sp. zn. 23 Cbi 3/2011.

Súd dospel k záveru, že veritelia si môžu v plnom rozsahu svoje práva veriteľov uplatniť v konkurznom konaní, kde majú právo iniciovať zvolanie konkurzných veriteľov, môžu žiadať o zásah konkurzný súd v rámci dohliadacej činnosti, prípadne žiadať vysvetlenie a stanoviská od správcu konkurznej podstaty o nakladaní s konkurznou podstatou. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii ani nepočíta s účasťou konkurzných veriteľov ako vedľajších účastníkov v konaní vyvolanom konkurzom. Veritelia nepreukázali právny záujem na výsledku tohto konania, a preto súd nepovolil ich vstup do konania ako vedľajších účastníkov.

Na odvolanie S., a. s., B. a S., a. s., L., vec prejednal Krajský súd v Nitre ako súd odvolací. Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením z 30. apríla 2012, č. k. 26 CoKR 3/2012-174, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci sa konanie začalo podaním žaloby na súd 18. mája 2011 a 11. novembra 2011 bolo súdu doručené spoločné podanie spoločnosti S., a. s. a S., a. s., ktorým podľa ust. § 93 ods. 1 O. s. p. oznamovali svoj vstup do konania ako vedľajších účastníkov na strane žalobcu. Tieto spoločnosti vstúpili do konania ako vedľajší účastníci z vlastného podnetu a vedľajšími účastníkmi sa stali 11. novembra 2011, kedy bolo ich oznámenie o vstupe doručené súdu. Zákon ako podmienku vedľajšieho účasti predpokladá existenciu záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku konania.

Po preskúmaní okolností prejednávaneho prípadu odvolací súd dospel k záveru, že právny záujem vedľajších účastníkov na výsledku konania o incidenčnej žalobe podanej správcou konkurznej podstaty nie je daný. Tieto osoby totiž vlastnou samostatnou incidenčnou žalobou iniciovali konanie, v ktorom z titulu § 57 ods. 1 druhá veta ZoKR sami ako veritelia odporujú identickým právnym úkonom úpadcu. Svoj právny záujem na určení

neúčinnosti predmetných právnych úkonov úpadcu voči veriteľom si uvedené spoločnosti plnohodnotne ako navrhovatelia uplatňujú v inom iniciovanom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23 Cbi 3/2011, v ktorom súd prvého stupňa bude rozhodovať. Obava spoločností S. a. s. a S., a. s., že v prípade, ak by incidenčná žaloba podaná správcom bola zamietnutá, viedlo by to bez ďalšieho k zamietnutiu incidenčnej žaloby uvedených spoločností, nemá právne opodstatnenie. Súd sa bude musieť v samostatnom konaní iniciovanom incidenčnou žalobou uvedených spoločností zaoberať prípadnými skutkovými špecifikami, vyplývajúcimi z účastníkmi produkovaných dôkazov, a tieto právne posúdiť zákonným spôsobom vo svojom meritórnom rozhodnutí, ktoré preto nemusí byť z hľadiska výsledku sporu identické ako konanie o incidenčnej žalobe správcu konkurznej podstaty.

Uvedené spoločnosti ďalej argumentujú potrebou kontroly správcu konkurznej podstaty v inom iniciovanom konaní, pričom vyslovujú obavu z toho, že správca konkurznej podstaty môže svoju incidenčnú žalobu vziať kedykoľvek späť. Odvolací súd k tomu podotýka, že procesný predpis vedľajšiemu účastníkovi na strane žalobcu nedáva žiaden právny účinný prostriedok, ktorým by takémuto postupu žalobcu mohol zabrániť, pretože právo žalobcu disponovať s predmetom konania vedľajším účastníkom na jeho strane, nie je nijako obmedzená.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že najmä vo väzbe na skutočnosť, že vedľajší účastníci podali prvšiu samostatnú incidenčnú žalobu rovnakého predmetu, nesvedčí v prospech právneho záujmu na výsledku konania rovnakého predmetu, iniciovaného správcom konkurznej podstaty a ich vedľajšie účastníctvo v tomto konaní, preto nie je prípustné.

K námietke, že im postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že ich nepredvolal na pojednávanie, ktoré sa konalo 30. januára 2012, a keď sa ho napokon zúčastnili, nedal im možnosť vyjadriť sa k prejednávanej veci, uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené dôvody neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je toho názoru, že táto vada nemala za následok nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal i spoločnosti S., a. s., B.B. a S., a. s., L.L., dovolanie. Žiadali napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania odôvodnili tým, že im postupom súdov bola odňatá možnosť konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p./, že rozhodoval vylúčený sudca /§ 237 písm. g/ O. s. p./ a aj z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci /§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p./.

Predovšetkým považovali za potrebné uviesť, že 02. marca 2011 doručili správcovi konkurznej podstaty podnet na odporovanie zmenkám, ktoré úpadca vystavil v prospech žalovaných 1/ až 3/, aby zabezpečil záväzok konateľa spoločnosti, ako súkromnej osoby zo zmlúv o pôžičke, na základe ktorých mali požičať konateľovi celkom 1 500 000,- eur. Keďže správca konkurznej podstaty tomuto podnetu v primeranej lehote nevyhovел /viac ako tri týždne/ dovolatelia podali 23. marca 2011 odporovaciu žalobu na Okresný súd v Nitre, konanie je vedené pod sp. zn. 23 Cbi 3/2011. Po viac ako desiatich týždňoch od doručenia podnetu správcovi, napriek už podanej žalobe dovolateľmi, podal 18. mája 2011 v tej istej veci žalobu aj žalobca, ktorou bolo iniciované toto konanie. Z obsahu žaloby podanej v tomto konaní dovolatelia usudzujú, že sám správca nepriamo spochybňuje ukracujúci charakter úkonov úpadcu, čo už aj priamo urobil na pojednávaní 30. januára 2012, keď uviedol, že napriek tomu, že na podanej žalobe trvá, nie je podľa neho ešte zrejmé, či žalobou napadnuté úkony sú ukracujúcimi úkonmi, lebo nie je momentálne možné odhadnúť veľkosť majetku patriaceho do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu. Dovolatelia zdôraznili, že tohto správcu navrhli práve žalovaní 1/ až 3/ a na schôdzi veriteľov prehlasovali všetkých ostatných veriteľov a to hlasmi, ktoré vznikli práve na základe napadnutých úkonov úpadcu. Ak súd tejto žalobe vyhovie, potom výťažok speňaženia majetku patriaceho do všeobecnej podstaty úpadcu, ktorý mal pripadnúť na uspokojenie pohľadávok žalovaných 1/ až 3/ sa pomerne rozdelí medzi ostatných veriteľov, vrátane dovolateľov. To znamená, že miera uspokojenia pohľadávok bude vyššia, a preto dovolatelia majú právny záujem na výsledku tohto konania.

Ďalej uviedli, že hoci doručením oznámenia o vstupe do konania ako vedľajší účastníci na stranu žalobcu, nadobudli v zmysle § 93 ods. 3 prvá veta O. s. p. postavenie vedľajších účastníkov, súd prvého stupňa s dovolateľmi ako vedľajšími účastníkmi vôbec

nekonal, nepredvolal ich na pojednávanie konané 30. januára 2012 a aj napriek tomu, že boli prítomní na pojednávaní, sudkyňa im oznámila, že ich nepovažuje za vedľajších účastníkov, nakoľko na základe námietky žalobcu, rozhodla o ich nepripustení do konania. Z toho istého dôvodu im konajúca sudkyňa odmietla dať kópiu zápisnice z pojednávania a neumožnila im vyjadriť sa k prejednávanej veci a ani podať návrh na vykonanie ďalších dôkazov, hoci o pripustení vedľajších účastníkov do konania nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Uvedené konanie dovolatelia vyhodnotili ako konanie, ktorým im bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodol tak, že toto rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že obe spoločnosti svoj nárok plnohodnotne uplatňujú v postavení žalobcov v samostatnom konaní, ktoré iniciovali na Okresnom súde Nitra a je vedené pod sp. zn. 23 Cbi 3/2011. Podľa odvolacieho súdu nie je opodstatnená obava týchto spoločností, že v prípade, ak by bola žaloba správcu konkurznej podstaty v tomto konaní zamietnutá, malo by to za následok zamietnutie žaloby v ich súvisiacom konaní. Odvolací súd je toho názoru, že výsledky konania v súvisiacej veci nemusia byť v tomto prípade identický, nakoľko bude závisieť od skutkových špecifik, vyplývajúcich z účastníkmi produkovaných dôkazov a na posúdení týchto dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolatelia poukazujú na skutočnosť, že v konaní o určenie neúčinnosti predmetných právnych úkonov, v ktorom vystupujú ako žalobcovia, rozhoduje táto istá sudkyňa, navyše sudkyňa v ňom prerušila konanie uznesením zo 06. marca 2012, č. k. 23 Cbi 3/2011–182. Rozhodnutie odôvodnila tým, že „nie je účelné spájať súvisiacu vec s touto na spoločné konanie, pretože správca konkurznej podstaty ako žalobca v konaní sp. zn. 23 Cbi 7/2011 podal žalobu v súlade so zákonom a v prípade, ak bude v konaní sp. zn. 23 Cbi 7/2011 právoplatne rozhodnuté, odpadá zákonný dôvod rozhodnúť o žalobe v tomto konaní“. Z uvedeného vyplýva, že aj sudkyňa dospela k záveru, že v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Cbi 7/2011 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v súvisiacom konaní /§ 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p./. Podľa sudkyne sú obe konania vzhľadom na rovnaký skutkový stav a identické úkony úpadcu od seba závislé, a preto toto konanie môže aj podľa nej mať význam pre rozsah dokazovania ako i samotné rozhodnutie. Aj dovolatelia vedia, že nemôžu, napr. zabrániť, aby žalobca v tejto veci zobral žalobu späť, ako uvádza odvolací súd vo svojom rozhodnutí, môžu však ako vedľajší účastníci svojou aktivitou, vyjadreniami a návrhmi na doplnenie dokazovania podporiť pozíciu žalobcu v tomto konaní, a tak

dosiahnuť, že súd vyhlási napadnuté úkony úpadcu voči žalovaným 1/ až 3/ za neúčinné. V tomto, ako aj v súvisiacom konaní sa dovolatelia snažia zabezpečiť právne dovolaným spôsobom ochranu ich veriteľských záujmov v prebiehajúcom konkurze. Avšak z doterajšieho postupu správcu konkurznej podstaty vyplýva, že v prospech dovolateľov ako konkurzných veriteľov nepostupuje, keďže nesúhlasí s ich pristúpením ako vedľajších účastníkov do konania a samotné nároky ním ako žalobcom uplatňované spochybňuje. Ak súd neumožnil dovolateľom efektívne uplatniť svoje práva v tomto konaní tým, že ich nepripustil do konania ako vedľajších účastníkov, a tým že nespojil obe veci a dokonca prerušil ich konanie, objektívne možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. V oboch konaniach ide o spor medzi dovolateľmi a žalovanými 1/ až 3/, že žalovaní nemajú byť považovaní za konkurzných veriteľov, hoci doteraz im toto postavenie bolo priznané. Výsledok tohto sporu bude mať význam pre samotné uspokojenie konkurzných veriteľov vrátane dovolateľov. Vplyv to bude mať aj na možnosť odvolania správcu konkurznej podstaty z jeho funkcie, ktorým sa terajší správca stal len vďaka hlasom žalovaných 1/ až 3/, pričom ich pohľadávky sú výsledkom právnych úkonov, odporovaných v oboch konaniach. Ďalej poukázal na ustanovenia § 14 a § 15 O. s. p., a na skutočnosť, že v prípade správania sa sudcu nemožno z okruhu relevantných skutočností prípustných na odôvodnenie námietky zaujatosti vylúčiť všetky postupy sudcu v konaní o prejednávanej veci. Okolnosť spočívajúca v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci, ktorú treba považovať za nezákonnú, alebo za svojvôľu z dôvodu nejednoznačnosti či protirečivosti z hľadiska zákona, je spôsobilým skutkovým dôvodom na námietku zaujatosti. Aj napriek tomu, že námietka zaujatosti je odôvodnená postupom konajúcej sudkyne v konaní, sú toho názoru, že ide o závažné skutočnosti, na základe ktorých musí byť konajúca sudkyňa z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená. Dovolatelia sú toho názoru, že uvedené skutočnosti jednoznačne a už na prvý pohľad objektívne vyvolávajú pochybnosti o nezaujatosti konajúcej sudkyne. Konajúca sudkyňa sa objektívne nemôže dovolateľom javiť ako nestranná, lebo im výslovne v rozpore so zákonom, a teda svojvoľne zabránila ako vedľajším účastníkom v tomto konaní uplatňovať ich práva a oprávnené záujmy v čase, keď o pripustení vedľajšieho účasti dovolateľov nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Nemôže sa javiť ako nestranná aj preto, lebo rozhodla o prerušení súvisiaceho konania, ktoré v súlade so zákonom iniciovali dovolatelia dva mesiace predtým, ako bolo iniciované toto konanie správcou konkurznej podstaty, a to až do právoplatného skončenia tohto neskôr začatého konania. Podľa dovolateľov odvolací súd mal prihliadať pri vydaní napadnutého uznesenia na námietku zaujatosti, ktorú dovolatelia podali voči konajúcej

sudkyňi v rámci odvolania voči prvostupňovému uzneseniu o neprípustnosti ich vedľajšieho účastníctva. Majú dôvodnú pochybnosť aj o nestrannosti odvolacieho súdu, lebo o námietke zaujatosti voči konajúcej sudkyňi na súde prvého stupňa nerozhodol.

Žalobca a žalovaní 1/ až 3/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./, ktorý je zastúpený advokátom /§ 241 ods. 1 O. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p. / preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a zistil, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o vedľajšom účastníctve dvoch konkurzných veriteľov, teraz dovolateľov. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd nevyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu /§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p./, nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia /§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p./ a ani o uznesenie o uznaní /neuznaní/ cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné /nevykonateľné/ na území Slovenskej republiky /§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p./, preto podľa ustanovenia § 239 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

V zmysle § 242 ods. 2 O. s. p., dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť /§ 242 ods. 1 O. s. p./ skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., dovolací súd sa zaoberal predovšetkým otázkou, či konanie v prejednávanej veci nie je postihnuté niektorou z väd, vymenovaných v § 237 písm. a/ až

písm. g/ O. s. p. /t. j., či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na návrh, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným./.

Treba uviesť, že z hľadiska ustanovenia § 237 O. s. p. sú právne významné len také procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písm. a/ až písm. g/ tohto ustanovenia. Iné vady, aj keby k nim v konaní došlo, a prípadne by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O. s. p., ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, nie je významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné a nad všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolatelia namietajú, že v konaní im postupom súdov oboch stupňov bola odňatá možnosť konať pred súdom, a že na súde prvého stupňa /§ 237 písm. f/ O. s. p./ a rozhodovala vylúčená sudkyňa /§ 237 písm. g/ O. s. p./.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p., dovolanie je prípustné, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná ide najmä vtedy, keď súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O pripustení vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh /§ 93 ods. 3 O. s. p./.

V zmysle citovaného ustanovenia podmienkou na vstup do konania v pozícii vedľajšieho účastníka na strane niektorého účastníka konania je právny záujem na výsledku konania. Pojem právny záujem nie je v Občianskom súdnom konaní bližšie definovaný, závisí preto od úvahy súdu.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľom, že ako konkurzní veritelia v konkurze vedenom na majetok úpadcu S., s. r. o., nepochybne majú záujem na tom, aby ich pohľadávky boli v tomto konkurze v čo najväčšej miere uspokojené. Napokon to je aj účelom konkurzného konania a o to sa snažia: súd, správca a veriteľský výbor /§ 5 ZoKR/. Preto nemožno uprieť, že dovolatelia majú záujem nielen na skutkových a právnych záveroch, na ktorých bude v prejednávanej veci rozhodnutie vo veci samej založené, ale aj na celkovom výsledku konania, pretože od neho nepochybne závisí výška ich uspokojenia v konkurznom konaní. V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že účelom vedľajšieho účastníctva je pomoc v spore jednému z účastníkov konania, a jeho zmyslom je posilniť v konkrétnom konaní postavenie toho účastníka konania, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, pričom procesné pôsobenie neslúži len na ochranu práv alebo záujmov vedľajšieho účastníka, ale slúži zároveň aj na ochranu záujmov hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Je preto nepochopiteľné, že je to práve správca konkurznej podstaty /nie protistrana/, ktorý nesúhlasí s tým, aby sa jeho postavenie v tomto konaní posilnilo účasťou dvoch konkurzných veriteľov ako vedľajších účastníkov na jeho strane. Navyše, ak sám vo vyjadrení k vstupu vedľajších účastníkov do konania /č. 1. 57/ na záver vyslovil, že konkurzní veritelia S., a. s., B. a S., a. s., L., vzhľadom na ustanovenie § 57 ods. 1 ZoKR a na skutočnosť, že už on ako správca konkurznej podstaty podal na ich podnet odporovaciu žalobu, nie sú v súvisiacej veci aktívne legitimovaní.

To znamená, že nebudú môcť v konaní, ktoré iniciovali podávať návrhy a dôkazy, ktoré majú k dispozícii a v konečnom dôsledku nebudú ani úspešní vo veci, čo napokon konštatoval aj súd prvého stupňa v uznesení o prerušení konania zo 06. marca 2012, č. k. 23 Cbi 3/2012-182.

Dovolací súd po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností uzavrel, že vzhľadom na predmet sporu, je v záujme veci, aby sa umožnila účasť v tomto konaní všetkým právnym subjektom, ktorí disponujú relevantnými informáciami na vyriešení predmetu konania. Súhlasí s dovolateľmi, že im ako vedľajším účastníkom bola napadnutým rozhodnutím odňatá možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať pred súdom a ovplyvniť výsledok tohto konania, a teda v konečnom dôsledku sa im napadnutým uznesením odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. Táto vada je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto vadou, nemôže byť považované za správne.

Dovolací súd skúmal aj podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. g/ O. s. p., či vo veci nerozhodoval vylúčený sudca. Dovolatelia vyslovene namietajú postup sudkyne vo veci. Je potrebné súhlasiť s odvolacím súdom, že ak sudkyňa nepostupuje, resp. nerozhoduje spôsobom, ako by vyhovoval vedľajším účastníkom, tak to nie je podľa ustanovenia § 14 ods. 3 O. s. p. dôvodom na jej vylúčenie. Preto prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p. v prejednávanej veci nie je daná.

Dovolatelia v dovolaní vyslovili pochybnosti aj o nestrannosti správcu konkurznej podstaty. Dovolací súd poznamenáva, že námietky, prípadne pochybnosti o nestrannosti správcu môžu veritelia naniesť a vyriešiť len v rámci konkurzného konania .

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v konaní na odvolacom súde došlo k procesnej vade podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., a k rovnakej vade došlo aj na súde prvého stupňa, preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie /§ 243b ods. 3 O. s. p./.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2013

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková